

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 4To/28/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916010372  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7916010372.3

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2019, v trestnej veci obžalovaného Y. L., pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods.1, ods.3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 485/2001 Z.z. , o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3T/92/2016 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. L..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. L. uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona (zák. č. 140/1961 Zb.) na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe v mesiaci január roku 2002 v Košiciach po tom, čo získal obžalovaný Y. L. od leasingového nájomcu vozidla zn. Škoda Fabia Komfort 1.9 SDI, ev.č. KE XXX CH, číslo karosérie TMBNF46Y223291952, číslo motora 052349, striebornej diamantovej metalízy, U. V., nar. X.X.XXXX, súhlas na jeho používanie, uvedené vozidlo dňa 25.1.2002 v čase o 14.43 hod. vyviezol cez hraničný prechod Slovenské Nové Mesto do Maďarskej republiky a následne cez hraničný prechod Záhony na Ukrajinu, kde ho bez jej súhlasu prenechal presne nezistenej osobe, čím pre leasingovú spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, spôsobil škodu vo výške 431.636,-Sk (10.216,24 €).

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 248 ods. 3 Tr. zákona (zák. č. 140/1961 Zb.) s použitím § 53 ods. 1 Tr. zákona a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd peňažný trest vo výmere 300,- € (tristo eur).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú spoločnosť ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, s jej nárokom na náhradu škody súd odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný Y. L. ihneď po vyhlásení rozsudku čo do výroku o vine a treste. Odvolanie odôvodnil obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a to tak, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne nesprávne. Po zrušení rozhodnutia okresného súdu zo dňa 12.10.2017 nedošlo k žiadnej zmene v dôkaznej situácii. V prípade je naďalej nespočetné množstvo závažných a dôvodných pochybností, ktoré je potrebné zohľadniť pri aplikácii zásady in dubio pro reo. Práve predchádzajúci záver súdu prvého stupňa o jeho nevine bol správny. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu súd prvého stupňa považuje po vrátení veci výpovede svedčiacie v jeho prospech za nevierohodné a naopak výpovede tých istých osôb, pri ktorých v niektorej z

výpovede ho usvedčujú tieto považuje súd prvého stupňa za vierohodné. Aj po zrušení oslobodzujúceho rozhodnutia svedkyňa U. L. vypovedala zhodne ako na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 6.4.2017, kde vysvetlila príčinu rozporuplných až protichodných výpovedí (policajný nátlak, nátlak T. opätovný výsluch svedkyne vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 22.11. 2018 nepriniesol teda žiadne nové svetlo do prípadu a dôkazná situácia sa nezmenila žiadnym spôsobom. U. L., predtým V., vypovedala na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní pred dožiadaným orgánom v meste Steinach. Celkom logicky a legitímne môžeme očakávať, že svedok si po takmer 17 rokoch nebude pamätať na meno hotela a čas či mesta, v ktorom bol ubytovaný. Prítomnosť, či absencia jeho a svedkyne U. L. v ubytovacom zariadení nemá žiadnu priamu súvislosť so skutkom kladeným mu za vinu a nemôže ho zo spáchania skutku usvedčovať. Je predsa nesporné, či s U. V. v Bratislave v danom čase sa nachádzali, pretože na oddelení PZ v Bratislave boli podať trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a. Trestné konanie sa proti nemu vedie už takmer 17 rokov, čím boli porušené jeho práva garantované Ústavou SR podľa čl. 48 ods.2 Ústavy SR a článok 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a spod obžaloby ho oslobodil.

Prokurátor k dôvodom odvolania obžalovaného sa nevyjadril.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V predmetnej trestnej veci už krajský súd rozhodoval a to na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. marca 2018. Vtedy krajský súd rozhodoval o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.10.2017, sp. zn. 3T/92/2016. Rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Nadriadený súd plniac si vtedy svoju revíziu povinnosť zistil, že trestné stíhanie obvineného T. L. bolo síce zastavené na základe uznesenia Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 19.12.2008, sp. zn. 1 Kv 38/08 okrem iného aj za skutok spočívajúci vo vývoze motorového vozidla Škoda Fabia Comfort, ev.č. KE XXX CH na Ukrajinu a jeho následnom odpredaji nestotožnenej osobe, ale ako vyplýva z predmetného uznesenia, prokurátor vyslovil záver a uznesenie nadobudlo právoplatnosť, že obvinený T. L. poprel dohodu s Y. L. ohľadom vývozu a predaja predmetného vozidla. Podľa prokurátora sa tohto konania dopustil výlučne Y. L., lebo jemu bolo uvedené vozidlo zverené. Trestnú zodpovednosť obvineného T. L. nemožno vyvodzovať z udalosti, ktoré mali nasledovať po skutku a síce z údajného navádzania U. V. na ohlásenie odcudzenia predmetného vozidla dňa 6.1.2002 v Bratislave a následne ovplyvňovanie tejto svedkyne v priebehu trestného stíhania. Tieto skutočnosti samé o sebe nepostačili na ďalšie trestné stíhanie obvineného T. pri tomto skutku, a preto prokurátor proti obvinenému T. L. trestné stíhanie zastavil. Z trestného spisu ďalej vyplýva, že obvinenie Y. L. bolo vznesené dňa 25.4.2003. Obžaloba bola podaná na obvineného Y. L. 7.9.2016. Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Y. L., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že s vozidlom z Ukrajiny sa vrátil na Slovensko a v nasledujúcich mesiacoch s U. V. riadne motorové vozidlo užívali. Po príchode do Bratislavy motorové vozidlo zaparkovali pred hotelom Nivy a na druhý deň zistili, že motorové vozidlo sa už tam nenachádza, a preto celú záležitosť okamžite nahlásili na políciu v Bratislave. Z výpovedi svedkyne U. L., C.. V. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že vozidlo zaparkovali pred hotelom v Bratislave a na druhý deň tam vozidlo nebolo. Rozpory vo svojich výpovediach konkrétne zo dňa 1.10.2002 vysvetľovala, že si nepamätá pre odstup času a rovnako ku výsluchu zo dňa 4.11.2003 uviedla, že ju možno nahovoril na výpoveď T. L.. Na hlavnom pojednávaní okresný súd vypočul aj svedka T. L., ktorý vypovedal, že s predmetným vozidlom sa vrátili na Slovensko a z rozprávania obžalovaného Y. L. sa dozvedel, že toto vozidlo nakoniec bolo ukradnuté v Bratislave. Vyjadril sa aj k výpovedi v procesnom postavení obvineného a uviedol, že keď vypovedal, že prejednaného skutku sa dopustil L., tak vypovedal len preto, aby mu skrátili trest. Následne okresný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.10.2017. Výpoveď svedkyne U. V. zo dňa 4.11.2003, ktorá na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora bola prečítaná za účelom odstránenia rozporov, a ktorú výpoveď svedkyňa urobila v prítomnosti aj obhajcov a rozpory vysvetliť nevedela, okresný súd bližšie nehodnotil. Pritom aj zo zápisnice o konfrontácii medzi obvineným T. L.

E. U. V. zo dňa 6.3.2006 vyplýva, že svedkyňa zotrvala na tom, že nahlásiť krádež auta jej kázal Y. L. alebo T. L.. Táto zápisnica o konfrontácii na hlavnom pojednávaní prebratá nebola.

Odvolačný súd vtedy vyslovil, že okresný súd nemohol prehliadnuť to, aké usvedčujúce výpovede v prípravnom konaní svedkyňa U. V.Á. učinila aj za prítomnosti obhajoby a nedal na to primeranú odpoveď ani vo svojom rozhodnutí.

Po zrušení veci na hlavnom pojednávaní okresný súd opätovne vypočul svedkyňu U. L. a táto uviedla, že trvá na tom, že vozidlo zmizlo z parkoviska, keď bolo zaparkované pred hotelom. Po tom čo zistili, že auto zaparkované na hotelovom parkovisku zmizlo, išli krádež auta nahlásiť na políciu. Na návrh prokurátora na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 4.11.2003 a čas zápisnice o konfrontácii zo dňa 6.3.2006. Za účelom odstránenia rozporov svedkyňa uviedla, že svoje výpovede menila na nátlak T. L.. V súčasnosti nikto na ňu netlačí a trvá na tom, že s obžalovaným na aute prišli do Bratislavy a tam bolo auto ukradnuté z hotelového parkoviska. Na otázky obhajcu svedkyňa odpovedala, že mala obavy z T. L. a on ju navádzal, aby usvedčovala Y. L.. K zápisnici o konfrontácii zo dňa 6.3.2006 sa obžalovaný nevyjadril. Následne okresný súd, keďže návrhy na doplnenie dokazovania neboli, vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči a posledné slovo obžalovaného a vyhlásil rozsudok.

V rozsudku okresný súd podrobne rozobral dôkaznú situáciu, jednotlivé dôkazy, zdôvodnil ako jednotlivé dôkazy hodnotil a to jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach. Obžalovaný Y. L. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej vypovedal, že niekedy v r. 2002, v čase keď žil s U. V., sa rozhodli, že si zadovážia motorové vozidlo, ktoré nakoniec zakúpili v predajni Ypsilon v Moldave nad Bodvou, jednalo sa o motorové vozidlo zn. Škoda Fabia 1,9 SDi. Papierové veci okolo kúpy im pomohol vybaviť T. L., keďže bol zbehlý v motorových vozidlách a tejto problematike sa rozumel. Kúpené vozidlo potom normálne užívali. Po niekoľkých týždňoch sa obžalovaný rozhodol, že s týmto vozidlom pôjde na nákupy na Ukrajinu, pričom v dobe, keď plánoval cestu na Ukrajinu, sa dozvedel, že tam plánuje v tomto čase zhodou okolností ísť aj T.. Obžalovaný plánoval zostať v Mukačeve a L. mal v pláne pokračovať v ceste ďalej do iného mesta vybaviť si svoje záležitosti. Na Ukrajinu vycestovali obaja na predmetnom motorovom vozidle Škoda Fabia, avšak krátko po prekročení hraníc s ním vbehli do diery, v dôsledku čoho bolo potrebné vozidlo opraviť. Opravu zabezpečil priamo na Ukrajine L.. Obaja spolu prespali na hoteli v Mukačeve, L. si na druhý deň vybavil všetky záležitosti a on čakal na opravu auta. Keď sa L. vrátil do Mukačeva, obaja už s opraveným motorovým vozidlom vyrazili na spiatočnú cestu. Vracali sa bočnými cestami smerom na hraničný priechod Pácin - Veľký Kamenec, ktorý sa nachádza neďaleko Stredy nad Bodrogom. Po tom, čo tam prekročili slovensko-maďarskú hranicu, odviezol L. domov do Košíc a ďalej v Košiciach pokračoval sám na Bernolákovú ulicu. V nasledujúcich mesiacoch motorové vozidlo spolu s U. V. riadne užívali, a to až dovtedy, kým sa spolu rozhodli ísť na nákupy do Bratislavy, kde mala U. V. nejakú rodinu. V Bratislave motorové vozidlo zaparkovali pred hotelom Nivy, v ktorom sa ubytovali. Na druhý deň zistili, že vozidlo bolo z miesta, na ktorom ho deň predtým odparkovali, odcudzené. Celú záležitosť okamžite nahlásili na políciu v Bratislave. Domov do Košíc sa následne vrátili vlakom.

Pokiaľ v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom vypovedal inak, tak to čo vtedy vypovedal nie je pravdou, pretože zo strany policajtov bol na neho robený nátlak, a preto vypovedal nepravdivo. V prípravnom konaní vypovedal viackrát a uvádzal rôzne verzie, ale v skutočnosti je pravdou to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní. Pravdivé skutočnosti sa snažil uvádzať už aj v prípravnom konaní, avšak policajti mali svoju verziu, pričom z tých viacerých výpovedí v prípravnom konaní je pravdivá jeho posledná výpoveď pred vyšetrovateľom, kde vypovedal rovnako ako na hlavnom pojednávaní.

Svedkyňa U. L., C.. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2002 žila s obžalovaným a spolu sa rozhodli, že si zadovážia motorové vozidlo, ktoré nakoniec kúpila na splátky na svoje meno, nakoľko obžalovaný bol vtedy ešte veľmi mladý a nemal žiadnu prácu ani príjem a ona príjem mala. Jednalo sa o motorové vozidlo Škoda Fabia Comfort 1,9 SDi. Vozidlo normálne užívali až do doby, keď spolu šli na výlet do Bratislavy, kde vtedy prespali na jednom hoteli, pred ktorého im bolo vozidlo odcudzené. Kvôli tomu boli spolu aj na polícii. Niekoľko mesiacov po tom, čo im auto zmizlo, sa s obžalovaným rozišli, dôvodom ich rozchodu boli časté hádky.

Čo sa týka skutočností, ktoré uvádzala v prípravnom konaní ohľadom T. L. ako aj jej ďalších tvrdení, týkajúcich sa nahlásenia krádeže predmetného motorového vozidla v Bratislave, ku ktorej v skutočnosti

nemalo dôjsť, tak sa nevedela vyjadriť, prečo vtedy pred vyšetrovateľom takto vypovedala. Pripustila, že ju možno na takúto výpoveď nahovoril T. L., v ktorého spoločnosti sa v tom čase veľmi často pohyboval aj obžalovaný. Veci sa však podľa nej udiali tak, ako to uviedla na hlavnom pojednávaní.

Z výpovede svedka T. L. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že mal v tom čase na Ukrajine priateľku, s ktorou má nemanželského syna a obžalovaný, s ktorým bol vtedy v kontakte, sa mu ponúkol, že by ho vedel na Ukrajinu hodiť. K tejto téme sa dostali pri pive, kedy mu spomenul, že sa potrebuje dostať na Ukrajinu, lebo mu tam treba niečo vybaviť, a že obžalovaný by ho tam mohol zobrať, nakoľko mal vtedy nové motorové vozidlo - Škodu Fabia. Na presný dátum si už nepamätá, ale po tejto dohode šli spoločne týmto vozidlom na Ukrajinu, kde však krátko po prekročení hranice vošiel obžalovaný s vozidlom do diery, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu kinetického kĺbu a bolo potrebné ho opraviť. Pre neho prišla do Užhorodu priateľka H. a pre auto prišla odťahovka. Do Lvova sa nakoniec nedostal, lebo obžalovaný nevedel po rusky a na Ukrajine ho nechcel nechať samého. Spolu s obžalovaným teda ostali v Užhorode, kde aj prenocovali. Obžalovanému vybavil aj servis, v ktorom bola Škoda Fabia opravená. Na druhý deň ráno, keď už bolo auto opravené, sa ním vrátili na Slovensko. Vracali sa smerom na Čop do Maďarska, kde prechádzali cez Malý a Veľký Kamenec, tam aj na hraničnom priechode Pacín prekročili slovensko-maďarskú hranicu. Na Slovensku sa ešte zastavili na nejakom mieste za účelom občerstvenia a potom ho obžalovaný zaviezol domov do Milhostova alebo do Košíc k rodičom, presne si už nespomína. Z rozprávania obžalovaného vie, že vozidlo Škoda Fabia bolo nakoniec ukradnuté v Bratislave, a to niekoľko mesiacov po tom, čo sa spolu vrátili z Ukrajiny. Obžalovaný mu taktiež vtedy rozprával, že kvôli tomu bol vypovedať aj na polícii, a že policajti na neho chceli naštíť, že toto vozidlo vyviezol na Ukrajinu, kde ho mal predať Ukrajincom. On však môže potvrdiť, že sa vtedy na tomto vozidle spolu z Ukrajiny vrátili. V súvislosti s krádežou tohto vozidla bolo vznesené obvinenie aj jemu, trestné stíhanie však bolo ešte v prípravnom konaní zastavené. Pokiaľ vtedy ako obvinený vypovedal, že predmetné motorové vozidlo Škoda Fabia vyviezol na Ukrajinu obžalovaný, tak vypovedal takto preto, aby mu skrátili trest, pretože bol v tejto veci vo väzbe a chcel byť prepustený na slobodu. Aj policajti vtedy od neho chceli, aby rozprával na iných obvinených, nakoľko bolo v tejto veci obvinených pôvodne viacero osôb.

Z prečítanej výpovede svedka S. M. z prípravného konania vyplýva, že ako pracovník Úradu hraničnej a cudzineckej polície mal v rozpracovaní prípad nelegálneho vývozu osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia šedej metalízy ŠPZ KE XXX CH, nakoľko operatívnou činnosťou bolo zistené, že toto vozidlo bolo vyvezené cez hraničný priechod Slovenské Nové Mesto na územie Maďarska a následne cez hraničný priechod Záhony na Ukrajinu, pričom nebol evidovaný jeho príchod na územie Slovenska. V tejto súvislosti podali obžalovaný ako aj svedkyňa V. vysvetlenia, z ktorých vyplynulo, že toto vozidlo nebolo odcudzené v Bratislave dňa 6.4.2002, ale bolo vyvezené zo Slovenska na Ukrajinu cez Maďarsko dňa 25.1.2002. Obaja boli preto prepočutí ako svedkovia (do zápisnice o výsluchu svedka) dňa 29.4.2002 na OO PZ Prešov - Sever, kde z ich výsluchov opäť vyplynulo, že predmetné vozidlo im nebolo odcudzené v Bratislave, tak ako to obaja uviedli pri svojej prvej výpovedi na OO PZ Bratislava - Ružinov, ale bolo vyvezené na Ukrajinu do mesta Čop. Uvedené skutočnosti potvrdil aj samotný obžalovaný s tým, že celé to zorganizoval T. L., ktorý s vozidlom na Ukrajine pokračoval ďalej, a on sa vrátil na Slovensko z Čopu vlakom. Následne sa so L. dohodol, že V. nahlási krádež vozidla v Bratislave. Po vypočutí menovaných bol spisový materiál zaslaný na OO PZ Bratislava - Ružinov k ďalšej realizácii. Čo sa týka samotných výsluchov, z jeho strany ako vypočúvajúceho na nikoho nebol robený žiaden fyzický ani psychický nátlak, ako obžalovaný tak aj V. vypovedali dobrovoľne.

Všeobecná hodnota vozidla Škoda Fabia 1.9 SDi Comfort, ev.č. KE XXX CH ku dňu 25.1.2002 bola znaleckým posudkom stanovená na 431.636,-Sk (10.216,24 Eur).

Súčasťou spisového materiálu je aj sťažnosť U. V. na nezákonný postup a prekročenie právomocí príslušníkov Policajného zboru, ktorá bola Inšpekčným odborom PZ Košice vyhodnotená ako neopodstatnená, ako aj zápisnica z jej výsluchu zo dňa 7.4.2002 spísaná v Bratislave na OO PZ Ružinov - západ (vo veci krádeže motorového vozidla spreď hotela Nivy).

Zo správy Oddelenia hraničnej kontroly Ubl'a je zrejmé, že obžalovaný opustil územie Slovenskej republiky v roku 2002 dvakrát, a to cez hraničný priechod Slovenské Nové Mesto, vždy s iným motorovým vozidlom. Jeho návrat a návrat vozidiel v databáze „OSCAR“ nie je uvedený, čo znamená, že obžalovaný

a motorové vozidlá sa nevracali cez hraničné priechody, kde bol tento systém nainštalovaný. Na hraničnom priechode Ubľa sa všetky motorové vozidlá i osoby zadávajú do systému „OSCAR“.

Zo správy spoločnosti STH-Stavohotely, a.s., ktorá prevádzkuje bratislavský hotel Nivy, vyplýva, že osoby U. V. E. Y. L. nemajú v evidencii ubytovaných hostí v termíne 6.4.2002-7.4.2002.

Správa Generálneho konzulátu Ukrajiny v Prešove uvádza, že obžalovanému boli udelené vstupné víza na Ukrajinu okrem iného aj od 18.1.2002 do 18.2.2002.

Zo správ NÚ Interpol k osobe L. a z protokolu o výsluchu svedka Š. L. E. neboli zistené skutočnosti relevantné pre trestné konanie.

Bližšie podrobnosti leasingového vzťahu medzi U. V. a leasingovou spoločnosťou ČSOB Leasing, a.s. ohľadom predmetného motorového vozidla Škoda Fabia 1.9 SDi Comfort sú zrejmé z leasingovej zmluvy, faktúr, protokolu o prevzatí predmetu zmluvy a všeobecných zmluvných podmienok, splátkového kalendára, výpisu zo saldokonta, výpisu z obchodného registra, vyčíslenia škody a zo špecifikácie poistenia.

Z uznesenia vyšetrovateľa OÚV PZ Bratislava II zo dňa 18.7.2002 ČVS: OUV-873/2002PM vyplýva, že trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže motorového vozidla Škoda Fabia ev.č. KE XXX CH, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' v čase od 21.45 hod. dňa 6.4.2002 do 9.25 hod. dňa 7.4.2002 v Bratislave na parkovisku na Prešovskej ulici, bolo zastavené z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Uznesenie je odôvodnené tým, že policajným preverovaním ako aj výsluchmi U. V. a jej priateľa Y. L. bolo zistené, že predmetné vozidlo nebolo odcudzené a jeho krádež bola nahlásená iba účelovo, pretože vozidlo bolo dňa 25.1.2002 nelegálne vyvezené mimo územia SR Y. L. cez hraničný priechod Nové Mesto do Maďarskej republiky a následne cez hraničný priechod Záhony smerom na Ukrajinu a dovezené naspäť na územie SR už nebolo.

Súčasťou trestného spisu je aj uznesenie Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 19.12.2008 sp.zn. 1Kv 38/08, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvineného T. L., okrem iného aj za skutok, spočívajúci vo vývoze motorového vozidla Škoda Fabia Comfort 1.9 SDi, ev.č. KE XXX . CH na Ukrajinu a jeho následnom odpredaji nestotožnenej osobe, z dôvodu, že skutok nespáchal obvinený T. L. (spáchať ho mal spoločne s obžalovaným Y. L.). Dôvodom zastavenia trestného stíhania T. L. bola skutočnosť, že vozidlo bolo zverené U. V. výlučne Y. L.. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva aj konštatovanie krajského prokurátora, že predmetné motorové vozidlo sa z Ukrajiny na Slovensko už nevrátilo, a že obaja obvinení (Y.W. L. E. T. L.) sa domov vrátili samostatne a bez vozidla.

Zo správy Ministerstva vnútra PPZ, Úradu hraničnej a cudzineckej polície súd zistil, že pod označením „OSCAR“ bola spustená pilotná prevádzka informačného systému služby hraničnej polície na kontrolu osôb a motorových vozidiel (informačný systém „BORIS“). Tento systém bol využívaný do roku 2007, pričom inštalácia na jednotlivých hraničných priechodoch prebiehala postupne niekoľko rokov a z dôvodu nedostatočnej infraštruktúry nebol systém nikdy celoplošne nasadený. Prevádzka systému bola ukončená v roku 2012 a z dôvodu ochrany osobných údajov bola vykonaná likvidácia jeho databázy. V súčasnosti už ministerstvo resp. úrad nevie poskytnúť informácie o tom, na ktorých hraničných priechodoch a v akom období bol systém „BORIS“ nainštalovaný.

Z obsahu súdneho spisu vyplynulo, že ako obžalovaný Y. L., tak aj svedkyňa U. L. vypovedali v priebehu prípravného konania viackrát, kde obaja uvádzali rôzne verzie priebehu skutkového deja. V tejto súvislosti poukazuje súd predovšetkým na výpoveď svedkyne U. L. v rámci výsluchu dňa 4.11.2003 kde vypovedala, že po tom, čo sa obžalovaný L. vrátil zo zahraničnej cesty koncom januára 2002, už predmetné motorové vozidlo nevidela, pričom T. L. jej v mesiaci apríl 2002 povedal, že mu vozidlo ukradli. Taktiež jej vravel, aby krádež auta šla nahlásiť na políciu, a že najlepšie bude, keď to pôjde nahlásiť do Bratislavy. Ona s jeho návrhom nakoniec súhlasila a po vzájomnej dohode šli začiatkom apríla 2002 spolu s obžalovaným L., T. L., jej maloletým synom a L. priateľkou do Bratislavy, kde potom oznámila na čísle 158 krádež vozidla s tým, že ho večer zaparkovala na parkovisku pred hotelom Nivy a z tohto parkoviska bolo odcudzené. To, že ku krádeži jej auta nedošlo, potvrdila aj následne pri jej výsluchu na polícii v Prešove. Keď potom bola predvolaná na výsluch ešte raz, a to na OÚJP Košice - okolie, tak pred budovou ju čakal T. L. a povedal jej, ako má vypovedať, teda aby tvrdila, že skutočne jej bolo

auto odcudzené v Bratislave. Svedkyňa uviedla zhodné skutočnosti aj v rámci konfrontácie s T. L. v prípravnom konaní dňa 6.3.2006, kde zotrvala na tom, že nahlásiť krádež auta jej kázal obžalovaný L. E. T. L.. Ako pravdivé svedkyňa síce označila svoje výpovede z hlavného pojednávania, nevedela však nijako vysvetliť, prečo sú jej výpovede z prípravného konania a z hlavného pojednávania také rozdielne. Navyše zo zápisnice z jej výsluchu zo dňa 4.11.2003 je zrejmé, že okrem iného vtedy vypovedala, že si je vedomá, že v minulosti v tejto veci viackrát zmenila svoje výpovede, a že to, čo uviedla v tejto výpovedi (dňa 4.11.2003), je pravdou, pričom vypovedala bez nátlaku a dobrovoľne, a že svoje výpovede v prípravnom konaní menila preto, lebo mala obavy z vyhrážok T. L..

Aj z výpovede obžalovaného L. na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že aj on vypovedal v prípravnom konaní viackrát a uvádzal rôzne verzie (vrátane takej, v ktorej sa ku skutku kladenému mu za vinu priznal), ale v skutočnosti je podľa neho pravdou to, čo uviedol na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom vypovedal inak, tak dôvodom bol nátlak policajtov.

Rovnako aj svedok T. L. vypovedal na hlavnom pojednávaní vo viacerých bodoch rozporne (v porovnaní s jeho výpoveďami v prípravnom konaní v procesnej pozícii svedka), rozpory v jeho výpoveďach však na hlavnom pojednávaní neboli odstraňované, nakoľko postup v zmysle § 264 ods. 1 Tr. poriadku nebol prokurátorom navrhnutý (pre úplnosť je potrebné dodať, že jeho usvedčujúca výpoveď z prípravného konania v procesnej pozícii obvineného je vzhľadom na znenie § 264 ods. 1 Tr. poriadku procesne nepoužiteľná). Nezanedbateľný vplyv na hodnotenie vierohodnosti jeho výpovede však majú skutočnosti zistené z jeho registra trestov, keď je zrejmé, že v minulosti bol opakovane odsúdený okrem iného aj za trestnú činnosť súvisiacu s podvodným konaním.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil okresný súd výpovede obžalovaného Y. L. a svedkov U. L. E. T. L. na hlavnom pojednávaní ako účelové a nevierohodné, motivované u svedkov snahou pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za jeho protiprávne konanie. U svedkyne U. L. vychádzal okresný súd z jej usvedčujúcich výpovedí z prípravného konania, ktoré považoval za pravdivé a dostatočne presvedčivé. S usvedčujúcimi výpoveďami svedkyne U. L. korešpondujú aj ďalšie zistené skutočnosti, ktoré vyplývajú zo správy STH-Stavohotely, a.s. (z nej je zrejmé, že obžalovaný spolu so svedkyňou L. neboli v evidencii ubytovaných hostí hotela Nivy v Bratislave v termíne 6.4.2002 až 7.4.2002) ako aj z uznesenia vyšetrovateľa OÚV PZ Bratislava II zo dňa 18.7.2002, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie vo veci trestného činu krádeže motorového vozidla Škoda Fabia ev.č. KE XXX CH, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' v čase od 21.45 hod. dňa 6.4.2002 do 9.25 hod. dňa 7.4.2002 v Bratislave na parkovisku na Prešovskej ulici, z dôvodu, že sa skutok nestal. Zisteniu, že motorové vozidlo Škoda Fabia Comfort 1.9 SDi, ev.č. KE XXX CH sa z Ukrajiny na Slovensko už nevrátilo, nasvedčujú aj skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedka S. M. ako aj z rozhodnutia Krajskej prokuratúry v Košiciach o zastavení trestného stíhania obvineného T. L..

Ďalšie dôkazy vo veci už nie je možné vykonať. Odvolací súd s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu, ktoré sú logické a úplné sa plne stotožnil. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu, krajský súd nepovažuje za potrebné dôvody rozhodnutia okresného súdu opakovať, keďže sa s nimi plne stotožnil, a tak len na ne odkazuje.

Okresný súd zistený a ustálený skutkový stav bez dôvodných pochybností následne správne právne kvalifikoval ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1,3 Tr. zák. Na posúdenie trestnosti činu vrátane jeho právnej kvalifikácie a ukladania trestu aplikoval Trestný zákon č. 140/1961 Zb. účinný v čase spáchania trestného činu. Subjektívnu stránku konania obžalovaného posúdil ako priamy úmysel v zmysle § 4 písm. a) Tr. zák.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu ani vo výroku o treste, ktorý obžalovanému bol uložený. Osoba obžalovaného v napadnutom rozsudku bola plne hodnotená v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Okresný súd zohľadnil aj dĺžku trestného stíhania a ustálil, že obžalovaný nezavinil dĺžku trestného konania. Túto okolnosť zohľadnil pri uložení trestu obžalovanému. K odvolaniu obžalovaného, ktorý navrhoval pre dĺžku konania trestné stíhanie zastaviť, odvolací súd odpovedá, že v žiadnom rozhodnutí ESLP nie je uvedené, že pre neprimeranú dĺžku konania (viac ako 8 rokov) sa musí trestné stíhanie obligatórne zastaviť. Ani vo výroku o náhrade škody odvolací súd nezistil žiadne pochybenie okresného súdu, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.